

Vážení hosté, vážení stařešinové let minulých, milí přátelé,

Dovolte mi, abych vás všechny jménem třídy 4.A co nejsrdečněji pozdravil a vyjádřil velké díky za to, že jste se rozhodli, jak doufám, přijmout nás mezi vás stařešiny Uherskohradištského gymnázia. Je to pro nás velkou ctí.

Naše středoškolská studia jsme zahájili 1.zářím 1969, tehdy již na čtyřletém gymnáziu.

Naší třídní profesorkou se stala paní Alena Chromá, kterou jsme za velmi krátký čas natolik zničili, že prý uvažovala od dalším dítěti, aby se nás zbavila. Měli jsme hezký kolektiv, který nebral vždy vše úplně vážně, viděli jsme věci po svém.

Dodnes se pravidelně každých pět let scházíme a vídáme se stále rádi. Naposled včera.

Jaroslav Žák v památné „přírodopisné studii“ z roku 1937 Študáci a kantoři napsal:“ Škola je ve skutečnosti kolbiště, kde utlačovaný lid studentský, čili študáci, vede nesmiřitelný boj proti panujícím kastě profů neboli kantorů.“ Někteří z nás „svědomitě“ vedli tento boj od prvních dnů studia.

První ročník jsme absolvovali ve Starém Městě, tak trochu „zašití za bukem“. Profesori přijížděli z Hradiště a ne pokaždé to stihli včas. Postupně jsme se kromě vlastního studia sbližovali při jiných akcích. Ať to byla bramborová brigáda nebo vánoční večírek či lyžařský výcvik ve Visalájích v Beskydech. Ještě dnes dívky z jedné chatky vzpomínají, jak úspěšně odrazily snahy pana profesora Ondry nastolit pořádek.

Plánování společných akcí často probíhalo přes ulici v hospodě Na Špici (... malé pivo stálo 1,10).

Vzpomínáme také na taneční, školní výlet pod stany na Pálavu či na Suchovské mlýny, zájezd do Prahy i na chmelovou brigádu v Podbořanech.

Z tehdejšího profesorského sboru, který se nás snažil něco naučit, vzpomínáme často na profesora Hubáčka, který svým osobitým přístupem způsobil nejednu kuriózní a pro nás nezapomenutelnou situaci. Holky rády vzpomínají na profesorku Hohausovou a běhání u Moravy, kluci na fotbálky s profesorem Ondrou. A na matiku a deskriptivu s profesorkou Vašíčkovou a profesorem Dulou, češtinu s profesory Škráškem, Králem a Bystřickým, na zeměpis s profesory Fárníkem a Mazůrkem, dějepis s profesorem Měšťánkem a profesorkou Gronosovou,. A na cizí jazyky s profesorkami Ilčíkovou, Vališovou, Vídeňskou a Doskočilovou. A samozřejmě největší vzpomínky a díky patří naší třídní profesorce Aleně Chromé, která nás učila chemii a biologii.

Rád bych věnoval také vzpomínku na těch šest spolužáků, kteří se našich srazů již zúčastni nemohou.